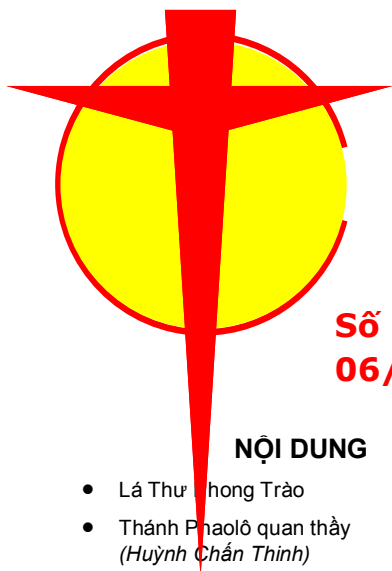

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 191
06/2014

NỘI DUNG

• Lá Thư Phong Trào	1
• Thánh Phao lô quan thầy
(Huỳnh Chấn Thịnh)	2
• Hành hương Phục Sinh 2014
(Lm. Gioan B. Nguyễn Văn Hào)	3
• Lời dòng sông
(Trần nguyên Bình)	5
• Một ngày tháng Năm
(M Vũ)	6
• Phong trào Cursillo là gì đối với em?
(XB)	7
• Ngài yêu con
(Thương 1850)	8
• Đôi mắt biết cười
(K7)	9
• Thơ : Đến Đây
(NC)	10
• Tình thư cursillista
(Thérèse Lx)	11
• Thơ gửi anh chị bạn cùng lý tưởng
(Máng Cò)	12

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường huấn luyện :

Chúa nhật 14/09/2014 : 14g30—16g30

Ultreya :

Chúa nhật 29/09/2014 : 14g30—16g30

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>

<http://cursillovnau.free.fr>

eMail : duongermont@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701

Fax. +33 (0) 156 802 268

<http://www.giaoxuvnparis.org>

Lá thư Phong Trào

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Thời gian thấm thoắt thoi đưa, chỉ còn ít ngày nữa là chúng ta sẽ khai mạc hai Khóa 33 và 34 tại giáo xứ Việt Nam Paris. Đúng là nếu không có bàn tay của Thầy Chí Thánh thì chúng ta, từ Cha Linh Hưởng cùng quý Anh Chị trong Văn Phòng Điều Hành và Khối Ba Ngày, đến tất cả anh chị em Cursillistas chúng ta cũng không thể nào vượt qua được những khó khăn để mở được hai khóa Cursillo năm nay. Trong lúc chúng ta không ngừng tạ ơn Chúa, một lần nữa, chúng ta ý thức được tầm quan trọng của palanca, của những hăm mình, những công việc tông đồ, bác ái, và nhất là những lời cầu nguyện của quý Anh Chị Cursillistas, không những ở Pháp và Âu Châu mà còn ở khắp thế giới và nhất là ở ngay trên quê hương Việt Nam thân yêu của chúng ta. Palanca quả là sự thể hiện cụ thể của Hiệp Thông trong Giáo Hội.

Ở đây không lạm bàn về Hiệp Thông, vốn là công việc của Trường Huấn Luyện. Hiệp Thông rất bao la, vì Hiệp Thông là một mẫu nhiệm. Chỉ xin nêu lên chỗ đứng và vai trò của Hiệp Thông trong Khóa Ba Ngày Cursillo để chúng ta quán triệt và nỗ lực phục vụ anh chị em khóa sinh trong tinh thần Hiệp Thông. Trước hết, Hiệp Thông phải ngự giữa tập thể quý anh chị trợ tá khóa học. Chúng ta Hiệp Thông trong một Đức Tin và trong Thánh Thể. Chúng ta là thành phần, là chi thể của Nhiệm Thể Đức Kitô là Giáo Hội, cùng ra tay xây dựng Nhiệm Thể Chúa Kitô trong những lãnh vực Chúa gọi chúng ta (x. 1Cr 10, 17). Chúng ta chỉ có thể đánh động và thông truyền cho các anh chị khóa sinh, nếu chúng ta thấm nhuần Hiệp Thông giữa chúng ta. Mặt khác, đọc lại lịch sử phong trào, chúng ta thấy được Cursillo xuất phát từ những cuộc hành hương. Khóa Ba Ngày là một cuộc hành hương để chúng ta đồng hành, tháp tùng với các anh chị khóa sinh trong tinh thần Hiệp Thông. Tinh thần này phải được thể hiện với tình yêu thương thật sự, với lòng khiêm cung đích thực. Có như vậy, những cử chỉ, lời nói phục vụ của chúng ta mới không giống những người phục vụ trong các khách sạn hay các tiệm ăn... hay những huấn luyện viên, những thầy cô trong lớp học... Chúng ta cùng đi với các anh chị khóa sinh không đi trước như người lãnh đạo, không đi sau như người đôn đốc, mà ở giữa các anh chị khóa sinh trong hành trình Ba Ngày, trong mẫu nhiệm Hiệp Thông. Qua cầu nguyện, phục vụ, tiếp xúc cá nhân, chúng ta sẽ cùng các anh chị khóa sinh lãnh nhận ân sủng của Thần Khí Thiên Chúa đổ tràn xuống tất cả công đoàn nhỏ bé là khóa Ba Ngày, với sự hiện diện thiêng liêng của Đức Trinh Nữ Maria, mẹ Thiên Chúa và Mẹ chúng ta, và các Thánh Tông Đồ. Khóa Ba Ngày quả thực là một Lễ Hiện Xuống !

Chưa bao giờ, trong những năm gần đây, hòa bình thế giới lại bị đe dọa như ngày hôm nay. Rõ ràng mục đích chuyến hành hương Đất Thánh của Đức Thánh Cha Phanxicô vừa qua và cuộc hội ngộ cầu nguyện tại Vatican giữa Đức Giáo Hoàng, và hai vị tổng thống Israel và Palestine là nhằm cầu xin Thiên Chúa ban ơn hòa bình cho Đất Thánh và vùng Trung Đông cũng như trên toàn thế giới. Nhìn về quê hương chúng ta, những xung đột trên Biển Đông đang đe dọa hòa bình trầm trọng cho Việt Nam và toàn vùng Đông Nam Á. Nạn nhân trực tiếp là những ngư dân Việt Nam, những trẻ em, phụ nữ ở Syrie, những thường dân ở Ukraine... Chúng ta hãy Hiệp Thông với Giáo Hội, với Đức Thánh Cha Phanxicô tích cực đền tạ Trái Tim Thầy Chí Thánh, và Đức Mẹ Fatima và cầu nguyện liên lỉ.

Mừng Lễ Thánh Phao lô Tông Đồ, Quan Thầy của phong trào Cursillo, chúng ta hãy học tập gương sáng của ngài xác tín nơi Thầy Chí Thánh và sẵn sàng hy sinh cho Đức Tin của chúng ta.

Sau số báo này, tờ thông tin của chúng ta sẽ tạm ngưng hai tháng. Kính chúc Đức Ông và Quý Cha, Quý Thầy và Quý Anh Chị Cursillistas một mùa hè vui vẻ.

Văn Phòng Điều Hành

Hiệp Thông trong Khóa Ba Ngày

THÁNH PHAOLÔ 50 NĂM QUAN THẦY CỦA CURSILLO

(Thân tặng quý bạn tân cursillistas hai khoá 33 & 34)

Hai mươi một năm rồi, Phong trào Cursillo Pháp-Âu hằng năm mừng kính Chúa Kitô là Bỏ Mạng vào một chúa nhật cuối mùa Phục vụ. Chúa Kitô là cội nguồn, là quá khứ, hiện tại và tương lai. Là cùng đích mọi người phải đạt tới. Chỉ từ năm thánh 2000, sau khi đi đại hội Ultreya thế giới tại Vatican, chúng ta mới tổ chức lại theo phong trào khắp thế giới, mỗi năm tôn vinh thánh Phaolô mà Đức giáo Hoàng Phaolô VI đã chọn làm Quan Thầy của Phong trào từ ngày 14-12-1963, cách đây 50 năm và 6 tháng, vì ngài coi Phaolô là ‘mẫu người cursillista đích thực... Nơi Phaolô, người cursillista có thể “tìm ra mẫu mực cho cuộc sống, cho hành động, cho đời sống thiêng liêng cần thiết để trung thành và tiến bộ trên con đường Ngày Thứ Tư.” (Văn kiện Viget Salubriter ngày 14-12-1963).

Từ những ngày thanh xuân, Saül, tên nguyên thủy của ông (đọc Xa-ün, nghĩa là người binh vực) thiết tha sùng đạo, say mê học đạo, nhiệt thành hành đạo (Cựu ước) đến đổi say máu thề quyết phải xông pha tận diệt các môn đệ của Chúa Kitô cũng như các lời dạy của Chúa, vì sách thánh mà ông học nói rằng chỉ có một mình Thiên Chúa là Đáng Tối Cao, không có một Chúa nào khác; kẻ nào phạm thượng xưng mình là Con của Thiên Chúa phải bị án tử hình.

Nhưng, chiến lược gia tuyệt vời, Chúa Kitô-Vua đã giải ông trên đường Damas bắt đem về phục vụ Người và đi rao giảng Tin Mừng Ân Phúc cho muôn dân thiên hạ.

Sách kể rằng sau khi bị Thiên Chúa quật ngã trên đường đi Damas để bắt bớ các Kitô hữu, thì **“mắt vẫn mở nhưng Phaolô không còn thấy gì**. Người ta **phải nắm tay ông dắt** vào Damas. **Suốt ba ngày**, ông đui hoàn toàn, cũng chẳng ăn, chẳng uống.” (CV 9, 8-9).

Nhưng chắc chắn Phaolô không nằm im rơ mà bứt tóc, giựt râu, cầu nài. Nơi ông được đưa tới là nhà của một người trong nhóm môn đệ mới của Chúa Giêsu Tên là Giuđa (CV 9,11).

Chúa Thánh Thần Nhập Cuộc

Từ nay, Chúa Thánh Thần nhập cuộc. Chúa Thánh Thần và các môn đệ của Chúa. Chắc chắn còn những **môn đệ** khác là những chứng nhân của Chúa Kitô (CV 9, 19) đến xem và tiếp tay.

Quý vị này đến làm gì ? Chắc chắn không vì tò mò tọc mạch. Có thể đoán qui trình của Ba Ngày này đã được Chúa Thánh Linh sắp đặt. Trước hết Chúa cho đổi mắt Xaün phải mù, cách ly mọi sự đời để cho con mắt của trái tim, con người của trí khôn ông từ giờ này chỉ tập trung vào ba điều cần thiết nhất để sống: TIN, YÊU, HY VỌNG. Qua **ba gặp gỡ : bản thân, Chúa Kitô, anh em**. Để tìm thấy **Lý Tưởng** của đời mình. Để rồi thay đổi hoàn toàn cuộc sống, từ nay chỉ còn lo càng ngày càng tiến tới gần Chúa hơn, **phó thác** tất cả, con người, cuộc sống vào tay Chúa.

Giã từ Tự Cao, Tự Mãn, Giả Hình

Dưới ánh sáng Thánh Linh ông tìm gặp lại bản thân. Xét lại quá khứ rất trọng vọng của ông, và tìm hiểu xem Đức Kitô, người quật ngã ông có đáng TIN hay không. Về sau, ông tự khoe: “...Tôi thuộc dòng dõi Israel, họ Benjamin, là người Hipri... giữ luật đúng như người Phariseu, nhiệt thành đến mức ngược đãi Hội Thánh ; còn sống công chính theo Lễ Luật, thì chẳng ai trách được tôi... Nhưng, những gì xưa kia tôi cho là có lợi, thì nay, vì Đức Kitô, tôi cho là thiệt thòi..., tất cả là thiệt thòi so với mối lợi tuyệt vời là được biết Đức Kitô Giêsu, Chúa của tôi. Vì Người, tôi coi tất cả như rơm rác để được Đức Kitô và được kết hợp với Người. ...Tôi chỉ chú ý đến một điều là quên đi chặng đường đã qua để lao mình về phía trước”... (Ph 3, 5-12)

Về phần chúng ta, mấy chữ to màu đỏ trên tấm bảng treo nơi phòng học tập của khóa 3 ngày phải chẳng đã cho thấy lấp lánh tấm gương của Phaolô ba ngày qua trong mấy chữ : **‘Giã từ Tự Cao, Tự Mãn, Giả Hình’** : điều kiện để mở đường tiến lên theo **Lý Tưởng** cao trọng đời mình là Đức Giêsu Kitô, để **Phó Thác** trọn thân, trọn đời, trọn tình của mình vào trong tình của Chúa. Hầu sống tuyệt vời một cuộc đời yêu thương, hăng vui đem Chúa đến cho mọi người theo luật **Bác Ái** Chúa đã dạy. Mà về sau Phaolô diễn tả với lời khuyên rất đẹp : - « **Đừng mắc nợ ai, chỉ nên mắc nợ nhau tình thương** » (Rm 13, 8).

Giờ đây không còn sợ cái ‘ông bắt đạo’ này nữa, các môn đệ của Chúa Kitô kể lại cho Phaolô những chuyện tuyệt vời đã nghe, đã thấy, đã biết về Thầy Chí Thánh. Qua các chứng nhân này, và được Chúa Thánh Thần soi sáng, Phaolô học Đạo của Giêsu, được biết Người sinh ra trong máng cỏ, con nhà lao động nghèo, đã đi loan báo Tin Mừng Ân Phúc cho đời, chữa lành người tàn tật, phục sinh kẻ chết, nuôi ăn hàng ngàn người, dạy thứ tha và yêu thương, yêu cả kẻ thù, hạ mình rửa chân cho môn đệ, ban Nước Trời tức khắc cho một kẻ gian ác thống hối và tin vào Người, đã bị giết chết trên thập giá và đã sống lại

v.v... Đạo của Người mà ông bắt bớ chính là đạo duy nhất có thể đem lại Ân Phúc và Cứu độ. Chúa Thánh Linh và những chứng nhân của Chúa Giêsu đánh động Phaolô, lật đổ, bẻ gãy, tiêu diệt, xoá tan mọi nghi nan và hận thù đối với Đức Giêsu. Giúp ông đạt tới một trình độ Sùng Đạo nhiệt thành đến nỗi say mê chọn YẾU Giêsu làm lý tưởng đời mình. Từ từ ông đi chia sẻ cảm nghiệm khắp nơi: “Đối với tôi, sống là Giêsu” (Ph 1,21)...“Tôi sống, nhưng không phải tôi sống mà chính Chúa Giêsu sống trong tôi” (Gal 2,20). Rồi ông dám tuyên xưng. Quyết liệt. Như thách đố : “Ai có thể tách rời ta ra khỏi tình yêu của Đức Kitô ?... gian truân, khốn khổ, đói rách, hiểm nguy, bắt bớ, gươm giáo ?...Trong mọi thử thách ấy, ta sẽ toàn thắng nhờ Đấng đã yêu mến chúng ta... Tôi tin chắc rằng dầu là chết hay sống, thiên thần hay ma vương quỷ lực, hiện tại hay tương lai, hoặc bất cứ sức mạnh nào, trời cao hay vực thẳm hay bất cứ một loài thọ tạo nào khác, không có gì tách rời ta ra khỏi tình yêu của Thiên Chúa thể hiện nơi Đức Kitô Giêsu, Chúa chúng ta.” (Rm 8, 35-38)

Sau ba ngày gặp lại bản thân và hiểu rõ mình, sau ba ngày tìm học biết Chúa Kitô, gặp gỡ, kết hợp với những người từng nắm được tay Giêsu và bây giờ nắm tay diu dắt ông, tận tình làm trợ tá phục vụ ông, Phaolô tràn đầy vui mừng Tin, Yêu và Hy Vọng. Sau ba ngày tận tình Học Đạo, Sùng Đạo, mất ông lại bừng sáng, ông ‘nhận đầy Thánh Thần’ và chịu phép rửa. (CV 9, 18).

Bước qua ‘Ngày Thứ Tư’, Phaolô xin ở lại sinh hoạt với nhóm môn đệ thêm mấy hôm trước khi ra đi làm công tác Phúc âm hoá môi trường. “Lập tức ông bắt đầu rao giảng Đức Giêsu trong các hội đường, rằng Người là Con của Thiên Chúa” (CV 9, 20). Phaolô coi việc làm chứng cho Chúa Giêsu khắp nơi là một bổn phận linh thiêng và bắt buộc. Đến đổi quả quyết “Khốn thân tôi, nếu tôi không rao giảng Tin Mừng” (1Co 9,16). Nguyên chúc mỗi anh chị em chúng ta tìm theo được Phaolô, ‘gương mẫu cursillista đích thực cho cuộc sống, cho hành động, cho đời sống thiêng liêng cần thiết giúp ta trung thành tiến bộ trên con đường Ngày Thứ Tư.’ như ĐGH Phaolô VI nhận định.

Huỳnh Chấn Thịnh ■

HÀNH HƯƠNG PHỤC SINH 2014

(phần cuối)

3. Phép lạ Thánh thể Lancianô

Khi còn là chủng sinh, chúng tôi đã được một số cha giáo kể về Phép lạ Thánh thể xảy ra ở một số nơi, nhưng chúng tôi không thể hình dung được. Dịp này, chúng tôi được tới Lancianô để hiểu hơn về lịch sử của sự kiện đặc biệt này và để, thêm một lần nữa, xác tín vào sự hiện diện đích thực của Chúa Giêsu trong Bí tích Thánh thể. Theo một số tài liệu, trong nước Ý đã có ít nhất sáu nơi diễn ra Phép lạ Thánh thể vào những thời kỳ khác nhau⁵. Một trong những Phép lạ Thánh thể nổi tiếng được Giáo Hội công nhận là phép lạ tại Lancianô.

Bản đồ nước Ý
với
những nơi
Phép lạ
Thánh Thể
xảy ra

Đoạn phim dài 40 phút giới thiệu về lịch sử Phép lạ Thánh thể cho biết vào khoảng năm 700, tại làng Lancianô, miền trung nước Ý, một linh mục dòng thánh Basiliô hồ nghi khi dâng lễ. Khi ngài nhìn xuống bàn thờ thì bánh đã trở thành Thịt, rượu đã trở thành Máu thật. Đây là phép lạ cổ kính nhất, đã được Tòa Thánh công nhận, và ngày nay, thánh tích vẫn còn trưng bày, rất đông khách hành hương khắp nơi kính viếng⁶. Thánh tích được đặt trong một hòm bằng ngà voi và được đặt cao trên cung thánh của nhà thờ. Bánh Thánh trở thành Thịt, được giữ trong hào quang bằng bạc, có kích thước như Minh Thánh lớn vẫn được các linh mục dùng trong Thánh lễ. Thịt có màu hơi nâu và trở thành hồng nếu quan sát dưới ánh sáng trong. Rượu hóa thành Máu được giữ trong chén thánh bằng thủy tinh, ở dưới chân hào quang. Có điều lạ lùng là Máu hợp thành năm cục không đều nhau và khi cân thì thấy trọng lượng một cục cũng nặng bằng cả năm cục.

Để đánh tan dư luận hồ nghi từ lâu đời trong dân chúng về phép lạ này, sau Công đồng Trente (1545-1563), Tòa Thánh đã năm lần cho khảo nghiệm Thánh tích ở Lancianô, và cuộc xét nghiệm cuối cùng vào năm 1971. Cuộc xét nghiệm này do một nhóm bác học danh tiếng tại Viện đại học Siena. Cuộc khảo sát đã đưa đến những kết luận mà khoa học tuyệt đối không thể chối cãi được. Giáo sư Odoardo Lino-li, trong một cuộc họp báo vào ngày 04.03.1971 tại nhà thờ

xảy ra phép lạ, đã đưa ra những kết luận sau : 1- Thịt và Máu là thịt máu thật ; 2-Thịt và Máu của cùng một người, đang sống, cùng một nhóm máu AB. Trong máu có protein là chất thường có để giữ máu tươi ; 3-Thịt máu có đủ các thành phần như thịt máu chúng ta, nghĩa là cũng có những khoáng chất: chlorides, phosphorus, magnesium, potassium, sodium và calcium. Sau khi nghiên cứu, giáo sư Linoli tuyên bố: Tôi không thể ngờ được trong những điều tôi phân tích đó có những chất hữu cơ cách đây 12 thế kỷ. Khoa học phải đầu hàng đứng trước sự kiện lạ lùng không thể giải thích nổi⁷. Vâng, việc thánh tích này được lưu trữ một cách tự nhiên trong 12 thế kỷ qua, không bằng chất hóa học, giữ trong không khí thường, mà Thịt Máu vẫn tồn tại cách khác thường, là một hiện tượng không thể giải thích theo khoa học được... Quả thật, đây là mầu nhiệm đức tin. Trước mầu nhiệm vô cùng cao quý này, chúng ta ‘hãy lấy đức tin bù lại, nếu giác quan không cảm thấy gì’.

4. Foyer Phát Diệm với Đức Gioan Phaolô II

Cách đây ít năm, khi tới Foyer Phát Diệm, chúng tôi đã được giới thiệu về sự kiện lịch sử, đó là cuộc thăm viếng bất ngờ đầy ấn tượng của Đức Gioan Phaolô II dành cho các Đức Giám Mục Việt Nam vào ngày 22.06.1980. Trước cửa chính của Foyer vẫn còn ghi lại biến cố lịch sử đáng nhớ này⁸.

Vào những ngày chuẩn bị lễ phong thánh, chúng tôi may mắn được sống, được cử hành phụng vụ tại nhà nguyện của Foyer nơi mà Đức Gioan Phaolô II đã đến thăm và quỳ gối cầu nguyện, chúng tôi có một cảm nghiệm đặc biệt về lòng quý mến mà Đức Gioan Phaolô II dành cho Giáo Hội Việt Nam thân yêu trong suốt triều đại Giáo hoàng của ngài. Được biết, ngay sau khi Tòa Thánh công bố chính thức ngày lễ phong thánh cho hai Đức Giáo Hoàng, rất nhiều người đã đặt chỗ tại Foyer Phát Diệm để có thể tham dự thánh lễ đặc biệt này.

Trong dịp lễ phong thánh, tại Foyer, chúng tôi gặp nhiều phái đoàn từ khắp nơi, như : Đức, Pháp, Balan, Thụy Sĩ, Mỹ, Canada, Việt Nam ... Họ vui mừng khi khám phá rằng chính tại đây, cách nay

hơn 30 năm, Foyer Phát Diệm đã được vinh dự đón tiếp Đức Gioan Phaolô II. Đây không chỉ là một vinh dự cho Cha giám đốc Foyer, cho quý thầy và quý soeurs đang phục vụ nơi này, nhưng còn là cho cả Giáo Hội Việt Nam, vì chính tại đây Đức Gioan Phaolô II đã gặp gỡ Hội Đồng Giám Mục Việt Nam. Lòng quý mến và tình cảm mà thánh Gioan Phaolô II vẫn còn ghi khắc trong lòng của người công giáo Việt Nam, cách riêng những ai đã từng được gặp ngài và đã sống trong triều đại Giáo hoàng của ngài.

Những ngày hành hương Phục sinh ý nghĩa đã kết thúc. Chúng tôi tạ ơn Chúa vì được tới tận nơi kính viếng cha thánh Piô và nơi xảy ra Phép lạ Thánh thể, nhất là được sống những giây phút lịch sử của Giáo hội trong dịp lễ phong thánh vừa qua.

Được lưu lại nhà Foyer trong những ngày này, chúng tôi cảm nhận được sự đón tiếp niềm nở và chu đáo của Cha giám đốc, lòng quý mến và nhiệt tình phục vụ của quý thầy và quý soeurs. Theo Cha giám đốc, vui vẻ đón tiếp và chân thành phục vụ quý khách hành hương là một cách để sống và loan báo Tin mừng.

Chúng con cảm ơn Cha giám đốc, quý thầy và quý soeurs về những món ăn thiêng liêng qua các giờ kinh phụng vụ, qua thánh lễ với những bài thánh ca du dương... cũng như về những món ăn thuần túy Việt Nam, với đủ các loại rau như ‘lá mơ, húng quế, thì là, tía tô, rau diếp, rau cải...’. Ước gì niềm vui phục vụ khách hành hương luôn là động lực thúc đẩy quý Cha, quý thầy và quý soeurs dấn thân trong việc loan báo Tin mừng.

Lm. Gioan B. Nguyễn Văn Hào

⁵ JOAN CARROLL CRUZ, *Những Phép Lạ Thánh Thể*, Nhà xuất bản Tan Books and Publisher, Illinois, USA, năm 2000, tr.3-4, kể rằng trong nước Ý có tám nơi đã xảy ra Phép lạ thánh thể.

⁶ JOAN CARROLL CRUZ, *Những Phép Lạ Thánh Thể*, Nhà xuất bản Tan Books and Publisher, Illinois, USA, năm 2000, tr. 17-23.

⁷ JOAN CARROLL CRUZ, *Những Phép Lạ Thánh Thể*, Nhà xuất bản Tan Books and Publisher, Illinois, USA, năm 2000, tr. 21.

⁸ Về diễn biến cuộc viếng thăm lịch sử này, chúng ta có thể tham khảo qua hai bài viết của Cha Gioan Trần Mạnh Duyệt trên trang Vietcatholic.net : « Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II với Việt Nam » và « Người công giáo Việt Nam mong chờ lễ phong thánh cho ĐGH Gioan Phaolô II ».

Chúa chí thánh lại thi hành lề luật dành cho con người. Điều khó hiểu cho Gioan Tẩy Giả, với tôi hôm nay, bên dòng sông xưa cũng chẳng phải là chuyện dễ hiểu, dễ thấy Mầu Nhiệm Tình Yêu Thiên Chúa dành cho con người, và bài học Ngài cảnh tỉnh những ai tự cho mình là vô tội trước mắt Đấng Chí Thánh.

Chính thánh Augustinô cũng từng thú nhận : " *Ai có thể mách bảo con ngoại trừ Đấng soi sáng trái tim con , và xuyên suốt những bóng tối "* (Tựa Thứ tr. 77)

Nếu tôi đây với mục đích du ngoạn, tôi sẽ hoàn toàn thất vọng trước một con sông nhỏ nước đục ngầu giữa hai bờ lau sậy ; cảnh trí chung quanh là cả một sa mạc khô cằn, nắng cháy.

Nhưng giữa cảnh sắc không thu hút nổi nhãn quan du khách, thì người muốn thực sự đi tìm một chân lý vĩnh cửu, chân lý Mầu Nhiệm Nhập Thể của Thiên Chúa thì Dòng Sông này vẫn là chốn vọng gọi cho những bước chân ao ước Đi Tìm Dấu Chân Xưa.

Những hình ảnh ghi lại qua ống kính thể lý, cũng là những hình ảnh mang Âm Hưởng Lời Dòng Sông vọng dội và ghi vào hành trình đời tôi những lời nhắn, những tiếng thì thầm của Thiên Chúa, Đấng đã ngâm mình dưới dòng nước đục ngầu này : "*Để giữ trọn đức công chính "* (Mt.3, 15) .

Giờ phút ngắn ngủi tĩnh lặng thả lòng mình vào dòng nước mà cho tới hôm nay vẫn còn chuyên chở Biển Cổ Ngoại Thường cách đây hai ngàn năm, tôi nhận ra Tình Yêu Thiên Chúa đeo đuổi tôi, Ngài là nhà sư phạm tuyệt vời, qua nhiều cách, nhiều dữ kiện Chúa uốn nắn để tôi luôn nhận ra sự hiện diện của Chúa trong mọi cảnh huống cuộc đời. Để tôi gặp gỡ được Ngài qua tiếng nói vạn vật, qua LỜI DÒNG SÔNG mà tôi đang đối diện.

" Lạy Chúa ! Ngay cả khi con chưa tán tụng Ngài, thì Chúa đã từng đi tìm con " (Thánh Augustinô Tựa Thứ tr. 91)

Tôi hâm nóng Hành Trình Ngày Thứ Tư qua những phút ngắn ngủi bên dòng Jordan

Trần nguyên Bình ■

Tôi tới thăm dòng sông vào giữa trưa nắng đầy. Cái nóng của sa mạc quanh vùng cho người đến dễ nhận ra ngay không khí khô cằn của sỏi đá, bởi ngoài lưu vực hai bờ sông, đâu đâu cũng chỉ thấy những núi đồi trơ trụi.

Một khoảng bờ sông Jordan dài chừng hơn trăm thước đã được xây cất bằng đá, gạch có nhiều bậc dẫn xuống dòng sông.

Con sông có chiều ngang chừng vài ba chục thước. Lau sậy mọc kín dọc hai bờ, lưa thưa một vài cây chà là trong cái tuổi đã già cỗi. Đặc biệt nước sông sậm màu phù sa. Không hiểu ngày Chúa tới đây lãnh Phép Rửa từ tay Gioan Tẩy Giả dòng nước sông có sậm màu đất như hôm nay ?

Trên bậc thềm đá gạch vương đầy bụi đất do những bước chân khách hành hương, du khách... tha vương lên từ dòng nước sông, tôi ngồi chiêm ngắm chốn "lịch sử", nghe dòng sông chuyển gửi âm vọng của Biển Cổ Ngoại Thường năm xưa. Chính Gioan Tẩy Giả đã nói lên nét ngoại thường đó : "*Bấy giờ , Đức Giêsu từ miền Galilê đến sông Jordan, gặp ông Gioan để xin ông làm phép rửa cho mình. Nhưng ông một mực can Người và nói : "Chính tôi mới cần được Ngài làm phép rửa, thế mà Ngài lại đến với tôi !" (Mt. 3, 13-14)*

Mới đây, tôi nghe câu chuyện kể về một người khuyên ông bạn xem ra từ lâu không còn gần gũi với Bí Tích Hòa Giải. Ông khuyên bạn nên đi xưng tội vào Mùa Phục Sinh. Ông bạn thản nhiên trả lời:

" Tôi có tội lỗi gì đâu mà phải đi xưng ? "

Những hiện trạng này, trong thế giới con người hôm nay, không phải ít. Tựa như thánh Augustinô, đã từng nửa đời lặn lội trong lạc thú, khi "Nghe được Lời Vọng" từ Biển Cổ Jordan năm xưa, ông tự thú : "*Bị xáo trộn trong sự ngu dốt của mình, con cứ mãi tách xa chân lý, mà cứ tưởng mình đang đi lại gần" (Tựa Thứ tr. 92)*

Giờ phút này, ngồi trên bờ sông hôm nay ngắm dòng nước đục màu đất, nơi Đức Giêsu, Thiên Chúa nhập thể, mang thân phận con người trần thế, ngoại trừ tội lỗi, đến xin Gioan làm phép rửa cho mình ! Biển Cổ quá ngoại thường ! Giữa lúc nhan nhãn người trần tự cho mình là vô tội, chẳng cần tìm ơn tha thứ nơi Thiên Chúa, thì Thiên

Ủng hộ Phong trào

Chị Thi Vân Quýt	50.00 €
Chị Tutiau Trinh (Lê Thị Xuân)	30.00 €
Chị Cécile Hồ Bá Thọ	100.00 €

Buổi họp Trường Huấn Luyện tháng Năm vừa qua đã cho tôi niềm vui và vài điều bổ ích. Xin các anh chị đừng coi đây là bài tường thuật về buổi họp đó, vì tôi không có khả năng ấy đối với một buổi họp tuy đơn giản nhưng có các chi tiết tác động đến mỗi người tham dự một cách khác nhau.

Nội dung buổi họp gồm có chia sẻ về Thư Thánh Phaolô gửi Tín hữu Thêxalônica, sau đó là phần kỹ thuật trình bày về Hậu Cursillo. Nếu nhìn vào chương trình buổi họp thì thấy chẳng có gì đáng chú ý, vì ở nhà, tôi cũng có thể mở sách để đọc thư của Thánh Phaolô, hay xem trong cuốn Tư Tưởng Nền Tảng của Phong Trào viết về vấn đề Hậu Cursillo, nhưng khi tôi có mặt tại chỗ thì mỗi lời chia sẻ hay mỗi cử chỉ của các anh chị lại làm tôi « thấm » hơn ở nhà.

Niềm vui đầu tiên là tôi được gặp lại và nói chuyện với anh Sáu, đây là tên chúng tôi thường dùng để gọi Thầy Sáu Thạch, như ý muốn của Thầy. Tôi được nghe kể lại : trong Đại hội Ultreya vừa qua, anh Sáu chia sẻ là đã trải qua một cơn bệnh nặng, anh đã cảm thấy bị rơi vào bóng tối dày đặc của thung lũng âm u, ma quỷ bủa vây quấy phá làm anh sợ hãi... Chính trong lúc ấy, chị Sáu đã cùng anh đọc kinh Kính Mừng, xin Mẹ cầu cho anh trong giờ lâm tử, nhờ vậy, anh nhận được sự bình an trong tâm hồn.

Niềm vui thứ hai là sự có mặt của vài anh chị trước đây cũng thường đến họp Trường HL, nhưng ít lâu nay vắng mặt. Chúng tôi niềm nở bắt tay như người thân lâu ngày được gặp nhau. Sự vui mừng ấy vừa đơn sơ vừa chân tình, phải ở trong bầu khí của THL mới cảm nhận được điều đó.

Chúa nhật trước, tôi gặp một anh Cursillista đi lễ cùng với vợ con tại Giáo xứ, mỗi khi gặp anh, tôi đều thấy như vậy. Tôi thường tự hỏi, giữa hai chúng tôi, ai đã nhận được nhiều ơn ích thiêng liêng từ Khóa Ba Ngày ? Có một lần, anh chia sẻ đã nhiều năm anh rất ít đi lễ nhà thờ, vậy mà sau khi dự Khóa Cursillo, anh đã thay đổi hẳn ... Chúng tôi trò chuyện với nhau. Anh hỏi tôi có thường đi họp Cursillo không. Khi nghe tôi xác nhận là có thì anh nói là anh làm biếng đi họp, tôi liền đỡ lời : « Không đi họp cũng có thể do bận chuyện gì đó, khi kẹt thì ở nhà, tôi tự do và thoải mái quyết định, nhưng nếu rảnh mà không đi thì, riêng tôi, tôi thấy áy náy, không an tâm ». Anh cũng gật đầu đồng ý và chúng tôi cùng cười.

Hôm nay, Anh Sáu nói sơ qua về bệnh tình của mình và giới thiệu tập sách cầu nguyện vừa nhỏ vừa mỏng do anh soạn. Anh tặng cho mỗi người một cuốn. Anh

cho biết trong cơn bệnh vừa qua, nhờ tập sách ấy nhẹ và đơn giản, nên Anh đã xử dụng được, mặc dù trong người mệt mỏi và tay chân rã rời như bị liệt. Các anh chị cầm sách và cùng nhau đọc một đoạn. Vì số sách không đủ cho mỗi người một cuốn, một anh đã nhường cho người bên cạnh với lý do sách sẽ hữu ích cho người già. Tôi thích thú với câu nói ấy, vừa dí dỏm, vừa thân tình và tế nhị.

Trong phần học về Thư gửi Tín hữu Thêxalônica, khi đề cập về ngày Chúa quang lâm, ngày Chúa Giêsu Kitô sẽ trở lại lần thứ hai trong vinh quang,

các anh chị đã hăng say đóng góp ý kiến. Đây là một tín điều trong Kinh Tin Kính. Chúng tôi xác tín nhưng cũng nói lên mối lo lắng khi mỗi người phải ra trước Tòa Phán xét của Chúa, rằng không ai biết

trước ngày giờ chết của mình... Một anh đã chia sẻ rất cảm động, đại ý : *anh được giáo dục rất kỹ về sự kiện này, mẹ anh luôn nhắc các con phải luôn tỉnh thức chuẩn bị chết... Trong khoảng ba mươi năm, từ thời thơ ấu tới tuổi trưởng thành, anh luôn nhớ đến điều đó.* Nay anh đã lớn tuổi, anh không cho biết là anh có còn nhớ không, nhưng tôi nghĩ với cách anh chia sẻ thì ý niệm và niềm tin ấy đã nhập tâm, đã đi vào tiềm thức.

Sau buổi họp Trường HL, các anh chị có trách nhiệm ở lại kiểm kê vật dụng cho hai khóa sắp tới, được đựng trong các rương to và nặng để dưới hầm nhà Giáo xứ. Anh bạn cùng tôi trò chuyện ở trên cũng giúp một tay, anh cười nói với tôi : « Khiêng vác thì em luôn sẵn sàng ». Phải nói đó là một sự sẵn sàng quý giá cho các anh chị đã luống tuổi. Tôi ngồi với anh Sáu trong phòng ăn của các Cha, anh chờ đợi để được chở về nhà. Anh có vẻ mệt nên nằm dài trên ba chiếc ghế kê sát nhau. Anh tâm sự anh bị đột quỵ, thế mà thật là lạ lùng, bây giờ anh lại có thể đi đứng và nói năng bình thường, không bị ngọng và tê liệt ... Tôi cảm động trước tấm lòng hy sinh của anh cho Phong Trào.

Vợ chồng tôi ra về trước để nghỉ ngơi, chuẩn bị cho công việc của mình vào tuần tới. Buổi sáng thứ hai, vợ tôi nhận được tin qua điện thoại là hai Khóa sắp tới sẽ tổ chức ở Giáo xứ. Chúng tôi vừa vui mừng vừa « hột hăng ». Vui vì sẽ thuận lợi cho mọi người, còn thì ...vợ tôi sẽ có nhiều việc phải làm hơn và chúng tôi « lỡ » một cơ hội được trở lại Lisieux !

M. Vũ ♦

Phong trào Cursillo là gì đối với em ?

Xin chào anh chị Tân Cursillistas thân mến.

Hôm nay em muốn tâm sự với anh chị một chút. Có lẽ giờ này tâm tình anh chị vẫn còn lâng lâng những kỷ niệm rất đẹp, ba ngày sống bên nhau học hỏi Lời Chúa, cũng trong tâm tình này em kể anh chị nghe kỷ niệm của em về khóa 28 ở Wernau nước Đức 2010.

Khóa 3 ngày với em là : - một ơn gọi , từ lúc sau đó em đã Theo Thầy Chí Thánh, - một món quà bất ngờ Chúa ban tặng, mặc dù trước đó em là một người sống «xa cách » Chúa, cuộc đời em lúc đó đang gặp cơn khủng hoảng, Chúa đã dẫn dắt em vào PT và em được cứu sống ; - một bước ngoặt đời đời, ba ngày đó lần đầu tiên em nếm được thứ hương vị « tình người » rất mới lạ, đó là sự chăm sóc ân cần tuyệt vời của các chị trợ tá, một thúc đẩy rất mãnh liệt trong tâm hồn sau ngày dự khóa , em muốn trở nên giống các chị ; - là những chỉ nam cho cuộc sống qua những học hỏi về Chúa, em biết Chúa nhiều hơn, những bài Rollo rất sâu sắc và thiết thực cần cho đời sống đạo được trình bày với tất cả tâm tình, kỷ niệm, chia sẻ của anh chị Rollolistas, giọng nói rung động, trái tim và nước mắt là một dẫn chứng sống động đã đánh động em rất nhiều, đến bây giờ em vẫn chưa thể quên được từng khuôn mặt anh chị.

Sau khóa học 3 ngày không phải là xong mà là « bắt đầu » sống đạo với nhau qua những lần hội nhóm, gọi là Ultreya, tổ chức một tháng một lần tùy theo địa phương, đây là môi trường sinh hoạt tốt lành nhất mà em đang hoạt động.

Ultreya là ngồi bên nhau tiếp tục học hỏi Lời Chúa với sự hướng dẫn của cha Linh hướng và anh trưởng liên nhóm, và trao đổi với nhau, học hỏi Thánh Kinh, tập phương cách cầu nguyện, sùng đạo, tham dự Thánh Lễ sốt sắng, sống tâm tình đức tin tín xác hơn, cùng nhau thực hành Lời Chúa, sống tình bác ái, chia sẻ , chăm sóc tha nhân.

Từ lúc sinh hoạt Ultreya mùa đông lạnh lẽo xứ Đức qua nhanh hơn, em chưa bỏ sót một buổi hội nhóm nào, em được ông chồng khen, à, dạo này B dịu dàng, làm việc nhiều, giỏi đang hơn.

Ultreya giúp em đổi mới tư tưởng, qua những

email trao đổi với đại gia đình Cursillo, em được thăng tiến, được uốn nắn trở nên người « hữu dụng » hơn, em luôn được an ủi những khi có chuyện buồn, em sống hạnh phúc vì có được tình bạn rất chân thật từ nhiều người khắp nơi, mỗi năm mở khóa là em có thêm được nhiều bạn, em hạnh phúc lắm.

Sau đó em đi trợ tá khi có mở khóa, đây là một công việc không lương, nhưng phần thưởng thì vô giá, lần đầu tiên đi trợ tá, em lo sợ vì không biết mình có làm được việc gì « nên hồn » không, Chúa và anh chị đi trước trong PT đã dẫn dắt em rất nhiều, đi trợ tá là cơ hội học biết về Chúa thêm, học sống với nhau khiêm nhường, bác ái, học làm việc với nhau...

Qua bốn năm được sinh hoạt chung với PT em thấy cuộc sống thăng tiến rất nhiều xin ghi lại sau đây : - Nhận ra Ôn Chúa Thánh Thần, em hiểu biết mọi việc nhanh chóng hơn. - Nhận ra tình Chúa yêu em rất sâu đậm, em cố gắng sống tốt, chia sẻ từng ngày, đáp lại tình yêu Ngài ban tặng. Em can đảm sống đạo, can đảm chỉ làm những việc đúng như Chúa dạy, tiến ra ngoài để gặp gỡ tha nhân, mang Tin Mừng đến cho những người còn « xa cách » Chúa.

Nhờ có đức tin vững mạnh, tâm hồn em trong sáng, kéo theo thể xác khỏe mạnh hơn, vì không còn những lo lắng, cuộc đời em thật sự vui hơn vì em có Chúa, em sống cởi mở vui vẻ với những người chung quanh. Cuộc đời là công trình kiến trúc do chính mình tạo ra, căn nhà mình xây có sự yêu thương, vợ chồng con cái mới yêu thương bền vững, em từng chút , từng chút bồi đắp những thiếu sót, bắt chước Lòng Thương Xót của Chúa để yêu thương. Có những việc ngăn cản được, nhưng duy nhất một việc, không có gì có thể ngăn cản được là Tình Yêu, em lập lại lần nữa để em nhớ hoài, không có gì có thể ngăn cản được tình yêu em dành cho Chúa và đặc biệt cho anh chị tân Cursillistas, tình yêu Thánh Thiện thúc đẩy này rất đẹp lòng Chúa và được Chúa chúc phúc, em xin Chúa chúc phúc lành đến cho anh chị, anh chị cố gắng nhé. Minh hẹn gặp nhau gặp Chúa trong Hội nhóm Ultreya.

XB tâm tình ♥

Tôi đã gia nhập PT Cursillo được chín năm (2005-2014). Như người mẹ cuu mang một đứa con chín tháng mười ngày, chín năm làm cursillista quá đủ để kết hoa kết trái, để làm tặng phẩm cho Người mà tôi đã khám phá ra, vì "dám hiến mạng sống chỉ vì yêu". Trong lúc tôi đang gặp khó khăn về vấn đề tình cảm, gặp được "người dám chết vì yêu", tôi như bám được một mảnh gỗ hay một cái phao ở giữa biển khơi. Tôi đã sống lại, mà còn sống đời, rất vui và thật là nhẹ nhàng cho đến ngày hôm nay, và tôi nghĩ rằng tôi sẽ mãi mãi vui và nhẹ nhàng như thế đến cuối ngày thứ tư của tôi. Bởi vì trước khi đi dự khóa ba ngày, trong người tôi như có một tảng đá rất nặng! Tôi đã có lần chia sẻ trong một Ultreya, trong Đạo Phật

có nói tổng quát về 4 cái khổ là : sanh, lão bệnh, tử, phần tôi xin đi vào chi tiết một chút. Có ba điều làm con người cũng rất là đau khổ : 1/ không lấy được người yêu - đã có người dám tự tử hay bị điên, 2/ đã lấy được người yêu, sau đó lại bị người yêu phản bội, 3/ nhìn thấy con cái không được hạnh phúc. Sau khi dự khóa ba ngày, như có ai đó đã khiêng tảng đá nặng nề trong lòng tôi đi, cho tôi được cảm thấy nhẹ nhõm và vui vẻ. Đó chính là "Người đã dám hiến mạng sống vì Tình Yêu". Chỉ có Người này mới có thể làm được công việc kỳ diệu ấy. Khi cảm nghiệm được điều này tôi rất là ngỡ ngàng, và hơi buồn khi tự hỏi, tại sao tôi lại khám phá ra Ngài quá trễ như vậy ? Tôi đã bỏ lỡ 30 năm, thời gian mà Ngài luôn đi bên cạnh tôi, còn tôi thì vẫn hời hợt, hững hờ, vẫn để Ngài đứng ngoài trời mưa, nắng, gió bão, còn tuyết rơi lạnh lẽo nữa...Ngài luôn yêu thương dõi bước chân tôi, có lúc như một người hành khất, đứng ở ngoài cửa chờ đợi ! Chắc hẳn quần áo của Ngài đã rách nát tả toi, 30 năm rồi còn gì ! Tôi nhắm mắt lại, dòng nước mắt của tôi tự tuôn trào : "Chúa ơi ! tại sao con có thể khốn nạn và nhẫn tâm để Chúa chờ đợi con quá lâu như thế ? Chúa đã chờ đợi con như một người tình. Thật vậy, khi « người tình-đời » vắng bóng thì người « Tình-Thánh » xuất hiện, con cảm nhận được điều này không sai, vì con có được nghe một bài hát có câu này con rất thích : « Con bên Chúa, tim reo nhịp song tình »... Ngài vẫn luôn trông đợi mọi người chúng ta không riêng gì ai, Ngài đã bỏ 99 con chiên tốt lành để đi tìm con chiên ghê lỗ như tôi đây, thế mới thấy tình yêu của Chúa bao la rộng lớn biết là chừng nào, bởi thế tôi

không chạy đến cùng Ngài thì còn chạy theo ai nữa bây giờ, và cứ thế tôi vẫn tiếp tục thì thầm với Ngài luôn.

Đến ngày về hưu tôi lại thì thầm với Chúa : « Con rất thích được ca ngợi Chúa ! ». Có thói quen vẫn hát ngẫu ngao về Chúa, có một hôm một dòng nhạc tự nhiên đến với tôi. Tôi vội tìm giấy bút để ghi chép lại những gì vừa thoáng qua trong đầu, khoảng 20 phút tôi đã ghi xong. Tôi cứ thế viết nhạc cho Chúa, ngẫu ngao cho Chúa, rất vui và hạnh phúc dù những bài nhạc đó ngây ngô và có khi buồn cười nữa.. Khi theo PT lâu tôi mới thấy Chúa cho tôi cuộc sống về già quá phong phú, có trường huấn luyện, có ultreya, có tờ báo hàng tháng, làm cho tôi liên tưởng lại khi còn đi học, cứ cuối năm lại viết bích báo. Bây giờ

tôi cố gắng đóng góp bài chia sẻ đơn sơ, nhờ sự linh ứng của Chúa Thánh Thần, để làm quà tặng cho tất cả mọi thành viên trong đại gia đình Cursillo. Xin tạ ơn Chúa, cảm ơn những người đã đọc bài viết này. Khi tôi khám phá ra Chúa, tôi tự cảm thấy tôi thật đáng thương, đã biết Chúa quá quá muộn màng. Nếu tôi có Chúa trong lòng sớm hơn, tôi sẽ không hành động như tôi đã làm, mà tôi sẽ chịu đựng hơn, khiêm nhường hơn, và cuộc đời tôi có lẽ sẽ không có những điều đáng tiếc xảy ra. Khi thấy rất nhiều người chưa biết Chúa, tôi rất thương họ, trong đó có cả đàn con của tôi. Chỉ vì quá chủ quan, tôi cứ nghĩ rằng chờ các con lớn lên chúng sẽ tự chọn tôn giáo cho công bằng vì vợ chồng tôi không cùng tôn giáo. Cho đến lúc nghe một linh mục giảng rằng : " Khi con cái của anh chị vừa sinh ra, chúng có đòi ăn đâu, sao anh chị lại cho chúng ăn ? Chúng có đòi mặc đâu mà anh chị lại mặc cho chúng, còn linh hồn sao chúng ta lại hờ hững ??? », tôi mới thấy mình đi sai bét, vì chính linh hồn là chủ của thể xác. Có nhiều người sinh ra rất là bình thường, nhưng đến khi bị một cú sốc mạnh có thể trở thành người bất bình thường...

Lạy Chúa, bắt chấp những sai lầm của con trong quá khứ, xin hãy bao phủ trái tim con trong trái tim cực Thánh của Chúa, để con có lòng can đảm, vững mạnh, để đi theo Chúa đến cuối ngày thứ tư của con.

Con xin cảm tạ Chúa./.

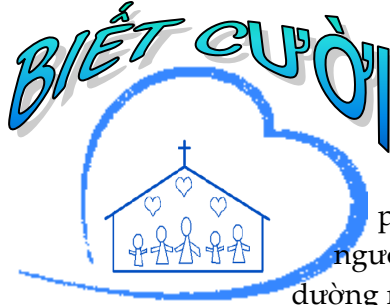
(Thương 1850) ■

Chúng tôi không phải ruột thịt, cũng chẳng có bà con bên cha, bên mẹ. Nhưng cả hai chị em đều mang chung một họ. Không, phải kể là hai, nếu tính thêm cái họ 'Cur' thiêng liêng. Lần đầu tiên tôi gặp chị, làm sao tôi dám nghĩ là con đường đời của chúng tôi lạ lùng kỳ diệu như thế, hai con đường mà trước đây chỉ là 'đền nhà ai nấy rặng', bây giờ lại chập vào nhau như hai dòng sông nhỏ để cùng tuôn vào đại dương mệnh mông. Thật là On Thánh Chúa nhiệm màu !

Lúc đến giờ tiếp các khóa sinh đến ghi danh làm thủ tục nhập khóa, tim tôi bắt đầu đập thình thịch. Tôi lo nghĩ đến người quen mà tôi bảo trợ. Tôi tin là chị sẽ đến, nhưng vẫn có một nỗi hoang mang vô cớ nào đó khiến lòng tôi bất an. Có lẽ vì lý do đưa chị đến với khóa ba ngày duy nhất chỉ là để gặp lại tôi sau nhiều năm xa cách ! Phần tôi thì chắc chắn là chị cần phải đến với khóa này, vì chính Thiên Chúa sẽ đem lại cho chị sự bình an mà chị đang cần. Chính Thiên Chúa, và tình bạn cursillo, sẽ làm dịu êm nhiều vết thương đã làm cho cuộc đời chị bấp bênh như con thuyền nhỏ trên sóng nước bao la. Tôi đã hằng ao ước cho chị những điều đó, và tôi biết Thiên Chúa đã lắng nghe tâm tư của tôi. Ngay cả việc chị là người ghi danh cuối cùng chỉ trước vài ngày mở khóa, sau nhiều lần được tôi thuyết phục, đã nói lên chương trình của Thiên Chúa trong lần gặp gỡ này giữa chúng tôi... Trong căn phòng chờ đợi đã đầy ắp người nói cười lao xao, mà bóng dáng chị đâu chẳng thấy ! Sốt ruột không chịu được, tôi ra bàn tiếp tân hỏi thăm đã có tên chị trong danh sách ghi danh chưa. Chị trợ tá ngồi ở đó nhìn tôi cười chúm chím càng khiến tôi 'ấm ức' vì không có câu trả lời. Bất chợt có một tay từ phía sau sau ôm choàng lấy vai tôi, tôi xoay nhanh người lại...hồi hộp...rộn ràng ... Để rồi bàng hoàng sững sốt ! Đúng là chị rồi, nhưng lại không phải là chị, là người cùng họ với tôi mà tôi đã không gặp trong nhiều năm qua. Không phải là chị vì gương mặt héo hắt, vì dáng dấp mệt mỏi, và nhất là vì đôi mắt thật buồn ! Đôi mắt nhìn tôi như gửi trao hết nỗi niềm thương mến, lẫn những đau khổ mà chị đã tâm sự nhiều với tôi qua điện thoại, qua các

mails trao đổi. Chị không nói lời nào, chỉ ôm tôi và chảy nước mắt. Nước mắt của tôi cũng chực chờ đâu đó rồi, nhưng do công tác trong khóa, tôi phải dằn nén con xúc động. Phần chị đâu biết tôi sẽ phải làm công tác gì, chị lập tức lôi tuốt tôi ra ngoài sân để thăm thì, trong các khóa sinh có nhiều người ở cộng đoàn địa phương của chị, những người đó, theo chị cảm nhận, dường như chị không thể gần bó từ nhiều năm rồi. Chị nhắc đi nhắc

lại, « Em vào đây sợ sẽ bị chỉ trích chị ơi ! Thôi, em thăm được anh chị là em mãn nguyện rồi, để em lái xe về ! ». Tôi trấn an và bảo đảm với chị rằng chị sẽ bình an suốt ba ngày trong khóa. Đôi mắt buồn nhìn tôi chăm chăm, đôi mắt đầy nghi ngại, rồi lại chan hòa tin tưởng, mến thương. « Chị lúc nào cũng phải ở bên em, đừng bỏ em với họ... ». Chị từng trải, đảm đang, tháo vát hơn tôi gấp bội phần. Theo vai vế, chị là chị dâu họ của chồng tôi, nhưng vì tuổi nhỏ hơn, nên tôi thương chị như hai cô em gái ruột của tôi vậy. Tôi hứa điều này với chị, mặc dù biết chắc rằng tôi sẽ khó khăn lắm mới giữ được lời hứa vì công tác của tôi trong khóa là chạy từ đông qua tây để làm liên lạc viên giữa phòng rollo và ban trợ tá bên ngoài !

Buổi sáng của ngày thứ nhất, tâm trạng chị vẫn còn hoang mang. Chị luôn tìm tôi giữa những người chưa thân quen làm chị e dè, tránh né. Chị lại tiếp tục tâm sự đời mình, rồi lại tiếp tục rơi nước mắt. Tôi vô cùng thán phục chị, vì trong nỗi đau khổ tận cùng nào chị cũng đi tìm Thánh Ý Chúa. Chị là đạo mới như tôi, cái khác nhau giữa chúng tôi là chị học đạo để lấy chồng, tôi đã là tân tòng trước ngày gặp ông xã. Trong phần đúc kết cuối ngày của các de curia, có lẽ nhờ ảnh hưởng của các palancas nhận được, sau khi tự giới thiệu, chị đã quyết tâm đối diện với khó khăn làm chị đau khổ từ trước đến bây giờ, đó là chia sẻ với những người cùng cộng đoàn VN nơi chị cư ngụ. Chị chân tình giải bày hoàn cảnh gia đình, cuộc hôn nhân không có tình yêu, những chống chọi khó khăn với bệnh tật, của chồng, của con, của chị. Và cuối cùng là cuộc hôn nhân đã được tháo gỡ đúng theo giáo luật. Chị có quá nhiều mặc cảm, mà không nhận thức được, lại hiểu lầm là cộng đoàn thiếu bao dung với mình ! Chia sẻ của chị chắc chắn đã gây bất ngờ cho nhiều người, và trước tiên là cho chính chị chẳng ? Khi bước qua được giai đoạn này, tôi tin là chị đã chạm tới được cội nguồn của Bình An. Chị đã đạt được mục đích mà

khóa ba ngày mong muốn cho người tham dự : gặp gỡ chính mình. Hiểu được mình, trong thân phận cát bụi mong manh nhưng lại là tạo vật độc nhất vô nhị mà Đấng Tạo Hóa đã đặt để vào thế gian, là bước đầu hiểu được Tình Yêu bao la của Thiên Chúa. Để từ đó tìm về lại với anh chị em, để cùng cảm thông, tha thứ-xin được thứ tha, yêu thương-đón nhận thương yêu, và cùng nhau phụng sự Thiên Chúa bởi tình huynh đệ... Những ngày còn lại của khóa mà chị tham dự, và cho đến ngày hôm nay, là một câu chuyện thần tiên mà nhờ chị tôi được chứng kiến. Đôi mắt buồn đã không còn lớp mây nào che phủ nữa. Đôi mắt chị đã biết cười ! Những người trước đây chưa hiểu rõ hoàn cảnh của chị, sau khóa cursillo, lại trở thành những người bạn thiết thân cùng nắm tay chị làm việc tông đồ. Trong ngũ vụng của người cursillista, không thể thiếu hai chữ « kỳ diệu ». Kỳ diệu như sự can thiệp của Thiên Chúa vào từng mảnh đời đau khổ. Kỳ diệu như Tình Chúa bao la, và kỳ diệu như tình người vẫn còn đây ấp chung quanh ta đó, bất chấp đời sống mãi luôn vui buồn xáo động.

Lần nào nhận được hình ảnh của các sinh hoạt liên nhóm nơi chị ở, tôi cũng trân trọng thâm vào một nơi riêng trong máy vi tính. Thỉnh thoảng khi nghĩ đến chị, tôi lại mở những bức hình đó ra xem. Tôi sắp xếp những bức ảnh đó theo thứ tự thời gian, bắt đầu từ khóa ba ngày chị tham dự, đến các lần gặp gỡ ở nhà chị, và các sinh hoạt của PT Cursillo, của cộng đoàn chị. Tôi chỉ chăm chú vào một điểm duy nhất trên gương mặt chị : đôi mắt biết cười. Không thể nào diễn tả được niềm vui, niềm hạnh phúc của tôi, một người luôn mến phục chị, mến phục sự đảm đang, chịu đựng, mến phục Đức Tin, sự phó thác trông cậy và những công việc tông đồ đem lại tình người cho những kẻ bất hạnh mà chị luôn bên chị theo đuổi... Qua bao nhiêu năm tháng khóc đến mõi mòn, chị đã cười thật sự bằng môi miệng, và cả trong ánh mắt. « Đôi mắt là cửa sổ linh hồn », linh hồn chị giờ đây đã để cho Thiên Chúa ngự trị, nên niềm vui của chị trong sáng, đơn sơ. Tôi ước mong cho chị, cho tôi, cho tất cả những ai cần đến Thiên Chúa và biết bám lấy vào Ngài, niềm vui sâu xa của Yêu Thương và Phục Vụ, đặc biệt trong hai khóa 33 và 34 sắp đến, và cũng là lần đầu tiên chị ghi danh tham gia làm trợ tá cho khóa Nữ.

Đường như nụ cười trên đôi mắt chị đang chấp cánh bay đến đậu trên tim tôi... Ngoài trời cơn mưa vừa tạnh và nắng ấm đang lên.../.

(Paris – 06 2014 * K7) ♥

Đến Đây

Đến đây xin ở lại đây

Trong Tình-Yêu Chúa lâu nay đợi chờ.

Hết rồi ngày tháng hững hờ

Loanh quanh tìm kiếm, mộng mơ hão huyền !

Chúa là Lý-Tưởng vô biên

Đời con, thuyền nhỏ xuôi miền Tin-Yêu.

Đến đây xin nhớ về đây

Về trong Tình-Bạn, chung xây cuộc đời.

Có lần màu sắc thắm tươi,

Đôi khi chợt thoáng chơi vơi nỗi buồn.

Tay nào giữ chặt không buông,

Là anh là chị khơi nguồn Hiệp-Thông.

...

Đến đây chỉ có ba ngày,

Vẫn vương kỷ niệm, thêm dài nghĩa ân !

Thân mến tặng các tân cursillistas

khóa 33 & 34 – Paris – 07 2014 * NC

Tình Thư Cursillista

Hôm nay ngồi xem lại hơn chục lá thư nhận được ngày nhập khóa 32 của hai năm về trước ở Wer-nau. Vẫn nghe lòng còn nguyên nỗi xúc động hân hoan khi nhìn lại những phong thơ màu sắc hoa lá cành, chùm nho, bướm bướm, trái tim...

Đặc biệt một phong thư có dán hình Thánh nữ Thérèse với chiếc mũ kết bằng muôn sắc hoa hồng rực rỡ của chị D, người chị sẽ hướng dẫn em trong vai trợ tá đầu tiên ở giáo xứ Paris.

Ồi những hình vẽ, những giòng chữ làm nao nao nhớ lại thửa học trò với những trang "lưu bút ngày xanh" mỗi độ hè về. Hồi đó nữ sinh thường nắn nót vẽ những chùm hoa phượng đỏ thắm với cánh ve sầu, những giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt có mái tóc thề ngang vai. Quý anh nam sinh thì vẽ quả tim rướm máu với mũi tên xuyên qua, phần đông nhập đề "ba tháng hè dài như ba thế kỷ, sẽ nhớ nhau từng ngày..."

Những tuổi xanh tuổi hồng ngày xưa bây giờ là ông bà, cha mẹ... Ký ức tuổi học trò hoa bướm ngày nào vẫn còn đó, lòng thương mến càng rạt rào trong tình Chúa, nên thời điện tử A càng vẫn chịu khó viết cho nhau bằng giấy trắng mực xanh. Bây giờ là nhấn nhủ của những trái tim đầy hồng ân Thiên Chúa, chúc cho anh, cho chị, cho em được ơn Chúa thánh thần mở lòng trí nhận được nhiều hoa trái thiêng liêng trong ba ngày tĩnh huân, cảm nhận được tình yêu bao la của Thiên Chúa để được dẫn dắt trở nên tông đồ đích thực của ngài.

Ba ngày dự khóa em như bèo bọt đám mây hồng hạnh phúc. Buổi sáng thức dậy thật sớm dự thánh lễ, hát thánh ca, nghe kinh thánh bằng cả tâm hồn. Hiếm khi có được trạng thái hoà nhập vào bữa tiệc thánh như những ngày hôm ấy. Tan lễ trở về, trước khi vào phòng ăn thường được các anh chị đứng dàn chào hai bên trong những tà áo dài rực rỡ. Các anh chị chào đón khóa sinh với tiếng vỗ tay nhịp nhàng, hát vang những ca khúc vui tươi về ơn Thánh Chúa. Mỗi trợ tá quả thật là một nụ hồng tươi thắm mang lạc quan cho khóa sinh.

Ước gì em được làm khóa sinh thêm một lần để hưởng lại cảm giác được săn sóc, cưng chiều. Được sống lại tuổi học trò, ngồi sốt sắng ghi chép những lời giảng, bàn tán sôi nổi về ý nghĩa sống đạo, hành đạo. Sau mỗi Rollo, em mới thấy những kiến thức xưa nay về đạo của mình thực hạn hẹp, thiếu sót. Càng đi sâu vào những đề tài đức tin, sùng đạo, càng thấy khao khát học hỏi về những điều thiện lành, ao ước tâm hồn ngày càng được thánh hóa.

De Curia Monica của em gồm chị Madeleine H., sống ở Bỉ, chị Anna HC, Maria V-A, Maria T. Đức. V-A có

hoa tay, biết vẽ chút đỉnh nên mọi hình vẽ đều giao cho cô nàng. HC sáng tác vở kịch cô bé chăn chiên, cả nhóm diễn xuất hào hứng, được khán giả vỗ tay nồng nhiệt. Có duyên với H, nên được mời qua thăm nhà và đi viếng Dòng kín của các Sơ ở Bỉ. Gặp lại một số chị em Cursillo trong khóa, ai cũng mừng vui, tay bắt mặt mừng. Đặc biệt anh chị P-M mời về nhà ở Curtray ăn trưa, đi chơi phố rồi lại về ăn tối. Chị em nói chuyện về sinh hoạt ngày thứ tư, chúc nhau thực hành lời Chúa. Tình cảm chị em thật thấm thiết.

Có duyên với H nên đi hành hương Do Thái ở chung phòng, đi hành hương Mỹ Du cũng có H. H đã và sẽ sống ngày thứ tư rất tốt. H đi trợ tá Nam và nghe đầu năm tới sẽ đi làm thiện nguyện ở Đức Mẹ Lộ Đức. Mong chị em trong khóa cầu nguyện cho nhau có tinh thần sốt sắng, có tinh thần phục vụ như các anh chị đi trước.

Một năm này em phải trông cháu nội nên chưa đóng góp được gì cho sinh hoạt chung. Chỉ cố gắng mỗi ba tháng sinh hoạt Ultreya với nhóm Wiesbaden, họp nhóm linh thao. Có chị H, T và Ng cùng khóa 32 cũng rất sốt sắng. Chị em thường chia sẻ tâm sự, từ ngày họp nhóm Ultreya, chị em hiểu biết thêm về kinh thánh, sốt sắng cầu nguyện, xem lễ đọc kinh nhiệt thành, lòng bác ái phát triển nhiều hơn. Sinh hoạt với nhóm Wiesbaden chị em rất thích. Nhiều nhóm chia sẻ giúp thêm kiến thức về đức tin. Yêu Chúa trong sự đoàn kết, yêu thương là mong muốn của mỗi Cursillistas.

Mỗi sáng đẩy xe cho cháu đi chơi, em thường đưa cháu vào công viên trước nhà thờ. Nhìn cháu chạy tung tăng trên cỏ xanh, tìm hái những cánh hoa dại tặng bà nội, lòng em tràn ngập niềm an bình hạnh phúc. Em thường nhìn lên tháp nhà thờ, lắng nghe tiếng chuông thánh thót ngân vang, lòng tràn ngập niềm tri ân Chúa Mẹ. em nghĩ đến những trẻ mồ côi, những trẻ bệnh hoạn hay tật nguyền, cảm thấy mình sống sao cho xứng đáng những hồng ân Chúa ban. Em cầu nguyện mọi nơi, mọi lúc...

Từ ngày đi Lisieux về, chứng kiến lòng nhiệt thành, sự trẻ trung tươi mát của các anh chị khi phục vụ, em cố gắng sống ngày thứ tư tốt hơn. Thực sự em ghi danh trợ tá để được trở lại thành phố rực rỡ hoa hồng, quê hương thánh nữ Thérèse bổn mạng của mình. Những ngày sống ở đó quá đẹp với những bữa ăn được nghe các sơ đàn hát, xem các anh chị trình diễn văn nghệ, bà nội bà ngoại rồi vẫn ca múa hồn nhiên như quý tiểu thư đôi tám làm em ngưỡng mộ đến ngẩn ngơ. Em yêu sự vui vẻ hồn nhiên của các chị quá. Bây giờ nghe nói ở giáo xứ chật chội phải ở chung chạ đồng người, em tự an ủi, mình đi phục vụ chứ đâu phải đi du lịch. Xin các chị cầu nguyện cho em làm trọn vai trò của mình nhé.

Con cảm ơn cha, các anh chị đã mở rộng vòng tay đón chúng em vào đại gia đình Cursillo với tình thương. Xin Chúa cho con sống xứng đáng hơn với lòng thương vô bờ của Chúa và sự dịu dàng của anh chị em con.

Bây giờ em sẽ viết tình thư cho Cusillistas.

Thérèse Lx ■ 13-06-2014

Thư gửi anh chị bạn cursillistas cùng lý tưởng

Kính mến gửi quý anh chị tham dự các khóa Cursillo 33 và 34, tháng bảy 2014

Trong tình thương của Thầy Chí Thánh, Hân hoan vui mừng cảm tạ Chúa, anh chị đã thu xếp việc nhà để đến với Ngài trong khóa ba ngày này. Niềm hân hoan còn vui mừng hơn vì biết rằng anh chị đã đáp trả lời gọi của Chúa để đến đây học hỏi và thực tập phục vụ Ngài tốt hơn; và vì hy vọng từ nay sẽ trở thành bạn của anh chị, cùng chung lý tưởng, cùng đồng hành với anh chị “sống trong ơn nghĩa Chúa và phúc âm hóa môi trường”.

Trong những ngày này, tôi cầu nguyện cho khóa học ba ngày của anh chị.

Xin cho anh chị được tràn đầy ơn Chúa Thánh Thần, để, trong ba ngày của khóa học, anh chị tiếp nhận và hấp thụ được một cách tích cực, sâu rộng và phong phú Tình yêu bao la của Chúa. Và sau đó, khi trở về với cuộc sống ngày thứ tư dài còn lại, anh chị sẽ là người thợ tốt làm vườn nho cho Thầy Chí Thánh, sẽ là muối mặn và đèn sáng, hầu ướp mặn và soi sáng cho những người sống bên cạnh, trong môi trường sống hằng ngày của anh chị.

Xin Chúa nhân từ ban đầy hồng phúc cho anh chị và gia đình.

Nguyên xin Mẹ Maria, thánh cả Giuse và Các Thánh Tử Đạo Việt Nam luôn đồng hành cùng anh chị, suốt ngày thứ tư lâu dài còn lại.

De Colores * Paris, đầu tháng bảy 2014
Máng Cỏ

JOURNAL

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

Thư mời

Sau 2 khoá học 33 và 34 là kỳ nghỉ hè. Ban Điều Hành Phong Trào xin cầu chúc quý anh chị cùng gia quyến những ngày nghỉ thật thoải mái về thể xác cũng như phần thiêng liêng.

BĐH xin kính mời tất cả các cursillistas trở lại họp mặt lúc 14g30 ngày 28/09/2014 tại giáo xứ Việt Nam Paris để cùng nhau mừng ultreya đầu tiên của năm sinh hoạt mới 2014-2015.

Hôm đó cũng là dịp các anh chị tân cursillistas của 2 khoá 33 và 34 đến với ultreya lần đầu. BĐH rất mong quý anh chị hưởng ứng rộng rãi lời mời này và góp mặt thật đông đủ.

Ban Điều Hành Phong Trào